

[Justitsministeren]

har tilvejebragt eller ladet tilvejebringe gennem blandt andet udenrigsministeriet, De Forenede Nationers Højkommissær for flygtninge (UNHCR) og Amnesty International.

Direktoratet har oplyst, at kristne iranere ifølge de oplysninger, som direktoratet er i besiddelse af, ikke som gruppe udsættes for forfølgelse i konventionens forstand. Om der derimod vil være tale om forfølgelse af den enkelte, må bero på en konkret vurdering efter de ovenfor anførte retningslinier.

Det samme gør sig gældende for så vidt angår spørgsmålet, dels om kristne iranere udsættes for chikane, dels om den udøvede chikane er af en sådan karakter, at en tilbagesendelse til hjemlandet ikke bør finde sted.

For så vidt angår spørgsmålet om antallet af kristne i Iran bemærkes, at der i Iran ifølge de for direktoratet foreliggende oplysninger er godt 300.000 kristne, hvoraf mere end 250.000 er armeniere.

Det tilføjes, at der løbende sker en ajourføring og opdatering af det baggrundsmateriale, der indgår i udlændingemyndighedernes afgørelsesgrundlag, herunder også af de nævnte oplysninger om situationen for kristne iranere. Som et led heri er der netop rettet forespørgsel til den danske ambassade i Teheran, om disse oplysninger fortsat kan bekræftes.

Spm. nr. S 470

Til *udenrigsministeren* (30/12 85) af:

Bernhard Baunsgaard (RV):

»Hvorledes bliver vore ambassader informeret, så det fortsat er muligt for os at opfylde vor pligt til at yde asyl til forfulgte?«

Begrundelse

Efter aftalen med DDR om, at kun mennesker med dansk indrejsevisum for fremtiden kan få lov til at rejse gennem Østtyskland på vej til Danmark, må det blive et spørgsmål, hvorledes Danmark fortsat vil kunne opfylde det løfte, vi gav ved vor tilslutning til flygtningekonventionen om at yde støtte til mennesker, der f.eks. på grund af deres religion, politiske holdning m.v. beder os om asyl.

Betingelserne er jo, at de pågældende skal befinde sig uden for deres eget land og ikke

tør vende tilbage dertil, fordi de enten har været forfulgt eller frygter at blive forfulgt.

Svar (9/1 86):

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

De danske repræsentationer i udlandet er blevet orienteret om den forståelse, som Danmark på linje med Sverige har opnået med DDR, og som indebærer, at DDR kun udsteder transitvisum til personer fra en række lande i Det mellemste Østen og Sydasiens og henblik på gennemrejse til Danmark, når der i forvejen foreligger dansk indrejsevisum. Når sådanne personer henvender sig til vore repræsentationer for at søge asyl i Danmark, vil de – bortset fra de tilfælde, der måtte være omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 3 – blive henvist til at rette henvendelse til nærmeste UNHCR- eller andet FN-kontor.

Som lande, der i den senere tid i særlig grad har været berørt af den stigende indstrømning af asylansøgere til Europa, har Danmark og Sverige deltaget i de uformelle konsultationer mellem en række europæiske lande, der på flygtningehøjkommissærens initiativ blev indledt i foråret 1985. Håbet er, at det herigennem vil lykkes under UNHCRs medvirken at skabe mere ordnede rammer om modtagelsen af flygtninge under fortsat respekt af de gældende bestemmelser i FNs flygtningekonvention og senere vedtagelser.

Spm. nr. S 471

Til *økonomiministeren* (30/12 85) af:

Stavad (S):

»Er det i overensstemmelse med henstillinger fra Nationalbanken, at pengeinstitutter udsender tilbud om store lån til såvel kunder som ikke-kunder til køb af investeringsbeviser, når disse arrangementer åbenbart har skattetænkning i gældende skatteregler som et bærende element?«

Begrundelse

En række pengeinstitutter – bl.a. Sparekassen Nordjylland – har udsendt tilbud om store lån til enkeltpersoner med henblik på køb af akkumulerende investeringsbeviser.

Lånene har forudbetalte renter dels for hurtigst muligt at opnå fradrag i skatten og